

— 17 —

saaledes som mærket i hosstanende Fig. 1. Avlingens Udvikling er angivet ved den Mængde Vand, Tønden kan rumme. Det sees da tydeligt, at Avlingens Størrelse er afhængig af Høiden af den korteste af Staverne. Ved at forlænge den korteste Stave kan man forøge Tøndens Ramevne, medens denne bliver fuldstændig upaarvirket af, om nogen af de andre Staver forlænges.

Saalænge et Gjødningsstof skal virke, maa det være i Minimum.

Man benytter derfor det paagældende Gjødningsstof i stadigt stigende Doser og ser, om Avlingens Størrelse stiger med den voxende Gjødningsmængde. Saasart Avlingen ophører at stige, er Gjødningen tilstede i saa stor Mængde, at en yderligere Forøgelse af dennes Mængde ikke længer vil være virksom.

Har man f. Ex. ved at gjødsle en Række Kar med

0,25	0,50	0,75	1,00 gr. Kvelstof pr. Kar
faaet de dertil svarende Avlinger:			
50	100	150	155 gr.

da ser man, at Kvelstofgjødningen kun har virket i Mængder paa indtil 0,75 gr. Kvelstof pr. Kar. En Forøgelse af denne til 1 gr. formaar ikke ved Hjælp af de tilstedeværende Mængder af andre Vegetationsfaktorer at forøge Avlingen, — den er ikke længer den svageste Faktor.

Af de her omtalte Punkter 1—9 har det første været Gjenstand for megen Debat, og vi vil i det følgende faa Leilighed til at se, hvorledes ofte de overraskende Resultater, der undertiden er rundet ved den *Wagnerske* [Forsøgs] metode, ganske vist ofte har hævdet sin Rigtighed, men ogsaa af og til ved nærmere Undersøgelse har maattet modificeres. Man har navnlig været tilbøielig til at anke over, at de Resultater, der vindes ved Forsøg i Blomsterpotter eller lignende, kan ikke overføres i Praxis, hvor Kulturen paa fri Mark i mange Henseender forholder sig paa en helt

Læren om Gjødningsstofferne.

2

Fig. 1.